

Er was eens ...

... een dorpje in het westen van ons land. Net als in de rest van het land stond een groene leefomgeving er hoog in het vaandel. Maar behalve het groen vonden de dorpsinrichters ook de inwoners van het groene dorpje heel belangrijk. Een prachtig spilcentrum zou hier uit de natte aarde verrijzen.

SPIL is de afkorting van 'spelen, integreren en leren'. Spelen met het ontwerp, zodat een uniek plan ontstaat met optimale functionaliteit. Integreren van bestaande bomen in het project – wij zijn immers zuinig op ons groen. Leren hoe dit met een duurzaam resultaat kan worden bereikt. Tot zover deel 1 van het sprookje.

wij zijn immers zuinig op ons groen

Een bomeneffectanalyse (BEA) werd ingezet om het gehele traject met zinvolle voorinformatie te verrijken. Ondanks dit voorwerk werden enkele goed onderbouwde adviezen in de altijd aanwezige, stevige westenwind geslagen. Zo was daar de *Sophora japonica*, die vanwege zijn vooraanstaande plek in het project zelfs een nieuwe naam kreeg: hij ging voortaan door het leven als *Styphnolobium Japonicum*. Voor de eenvoudige sterveling blijft het gewoon een 'honingboom'. Toch stond die vooraanstaande plek niet voor kwaliteitsniveau A: de onderhoudstoestand liet te wensen over en aan de boom zaten alleen maar afgestorven takken. Dat laatste is natuurlijk deel 2 van het sprookje.

Maar goed, geadviseerd werd dus om de boom te rooien en conform de adviezen uit de BEA ('bedenk eenvoudige alternatieven') werd aangeraden in de directe omgeving voor groene compensatie te zorgen. Maar de boom bleef. Sterker nog, de standplaats in een gazon werd verruild voor een standplaats in bestrating, nodig vanwege de bewegingen van de vele bezoekers van het Spilcentrum.

Daarmee was het een zodanig triest geheel geworden, dat het inmiddels is geworden tot houtsnippers

En toen kwam Sinterklaas.

Nog meer bezoekers. En blijdschap. En schrik: bij de kinderen voor de zak en de roe, bij de volwassenen vooral voor de honingboom. Die was ineens toch gevaarlijk en moest halsoverkop gesnoeid worden, tot slechts een SPIL resteerde. Daarmee was het een zodanig triest geheel geworden, dat het inmiddels is geworden tot houtsnippers. Het trieste lot van een toch al treurige honingboom (ter info: het was toch écht geen 'pendula'), die in het gapende gat viel dat zich tussen de adviseur, de ontwerper en de aannemer gemanifesteerd had.

De adviseur, de ontwerper, de aannemer: zij leefden nog lang en gelukkig. Nu de bomen nog.

Herman Wevers
Alles over Groenbeheer

Be social

Scan of ga naar:

www.boomzorg.nl/artikel.asp?id=19-5750